

**КРАЇНИ ЛАТИНСЬКОЇ
АМЕРИКИ
В 2 ПОЛ. ХХ - ПОЧ.
ХХІ СТОЛІТЬ**

Два шляхи розвитку
країн Латинської
Америци

```
graph TD; A[Два шляхи розвитку країн Латинської Америки] --> B[Шлях будівництва соціалізму]; A --> C[Шлях диктаторського режиму];
```

Шлях будівництва
соціалізму

Шлях диктаторського
режиму

КРАЇНИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО НАПРЯМКУ

Куба

Чилі

Нікарагуа

ДИКТАТОРСЬКІ РЕЖИМИ (ВІЙСЬКОВІ ХУНТИ)

Аргентина

Гватемала

Гондурас

Еквадор

Бразилія

Болівія

ВАЖЛИВИМ ФАКТОРОМ РОЗВИТКУ ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ БУВ І ЗАЛИШАЄТЬСЯ МАСОВИЙ ПАРТИЗАНСЬКИЙ РУХ

ЕТАПИ ПАРТИЗАНСЬКОГО РУХУ

- ◎ **Перший етап**, пов'язаний з кубинською революцією 1959 р..
- ◎ Мав антиамериканський, загальнодемократичний характер.
- ◎ **Другий етап (1960 - ті - 1970 -х рр.)** проходив під безпосереднім впливом кубинської революції.
- ◎ У період 1960 - 1967 рр. в Латинській Америці нараховувалося 12 вогнищ партизанської боротьби. Вони сприяли процесу демократизації в країнах.

◎ Третій етап (кінець 1970 - х - 1980 - ті рр.)

пов'язаний головним чином з боротьбою в країнах Центральної Америки, насамперед сандіністів у Нікарагуа. Їхня перемога сприяла початку партизанського руху лівого спрямування у Сальвадорі, Гватемалі, Гондурасі, викликала антисандіністський рух “контрас” у Нікарагуа.

◎ Четвертий етап (1980 - 1990 -ті рр.) -

активізація діяльності воєнно - політичних організацій у Перу і Колумбії, тісно пов'язаних з наркомафією. У 1990 - ті рр. спалахнула партизанська боротьба на півдні Мексики. Місцеві індіанці підняли повстання проти нестерпних умов життя.

1980 - ТІ РР. У КРАЇНАХ ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ УТВЕРДЖУЮТЬСЯ ДЕМОКРАТИЧНІ РЕЖИМИ

Перу, 1980р.

Болівія, 1982р.

Аргентина,
1983р.

Гватемала,
1985р.

Гондурас,
1985р.

Уругвай, 1985р.

Сальвадор,
Парагвай, 1989р.

Чилі, 1990р.

Бразилія, 1985р.

до 1992 р.
- всі інші
країни,
крім Куби

ШЛЯХИ МОДЕРНІЗАЦІЇ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ

1940 – 1960

Блоки національно –
патріотичних сил,
імпортозамінна
індустріалізація,
популістська соціальна
політика

Аргентина, Бразилія

1960 – 1980

Встановлення воєнних
диктатур (крім Мексики).
Залучення іноземного
капіталу і технологій
Бразилія, Чилі, Мексика

1960 – 1980

Встановлення лівих
режимів, допомога СРСР,
жорсткий контроль над
економікою

Куба, Нікарагуа, Чилі

1980 – 1990

Встановлення демократичних
режимів, формування
експортоорієнтованої
економіки

ВАРІАНТИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ

Кубинська революція

Побудова соціалізму на
Кубі за радянським
зразком

Ф.Кастро, лідер
кубинської революції.
1959-2012 рр..

Революція в Чилі

Перехід до соціалізму
через збереження різних
форм власності,
багатопартійності,
демократизацію

С.Альєнде,
президент Чилі
1970 - 1973рр.

ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ В ПОВОЄННИЙ ЧАС (50-І РОКИ ХХ СТ.)

1948 – Організація
американських держав
(ОАД)

США

Боротьба проти комунізму

Встановлення диктатур у
Перу і Венесуелі,
Парагваї, Гватемалі,
Аргентині
(середина 50-х років)

Процеси демократизації
1944 – 1945

Повалення диктатур в
Еквадорі, Гватемалі,
Сальвадорі

II пол. 50-х років – погіршення
економічної ситуації в латинській
Америці: повалення диктатур в
Перу, Колумбії, Венесуелі

Експорт
революції до
країн Латинської
Америци

1961 програма підтримки
країн Латинської
Америци «Союз заради
прогресу»

Прискорення соціально –
економічного розвитку
країн Латинської Америци

Військові перевороти

1952 встановлення
диктатури Ф.Батісти
на Кубі

Погіршення
економічного
становища, корупція

Зміцнення незалежності
від США;
Націоналізація
американської власності
на Кубі

1961 – спроба США повалити
владу Ф.Кастро

1953, 1956
спроби
перевороту

01.01.1959
повалення
диктатури
Ф.Батісти

Кубинські
революціонери
Ф.Кастро

Побудова ~~соціалізму~~ на
Кубі за ~~радянським~~
зразком

Середина 90-х
років ринкові
реформи

Один лідерів кубинської
революції Че Гевара
сприяв розгортанню
революційного руху в
Болівії та Венесуелі.

1964 – президент
Чилі У.Фрей

Інфляція в країні

Націоналізація, аграрна
реформа, демократизація,
підтримка середніх та
дрібних підприємців

1970– президент Чилі
С.Альєнде
(соціаліст)

Перехід до соціалізму через
збереження різних форм
власності,
багатопартійності,
демократизацію

Невдоволення США, правих
сил, військових. Іноземних
компаній

11.09.1973 – військовий
переворот, встановлення
диктатури (хунти)
А.Піночета

Реальне підвищення
рівня життя народу при
серйозних порушеннях
прав людей

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ В ПОВОЄННИЙ ЧАС (50-І РОКИ ХХ СТ.)

Проведення аграрних
реформ

Накопичення капіталів
за рахунок поставок
продовольства і
сировини в Європу

Здійснення
імпортозамінної
індустріалізації

Зростання обсягу
виробництва в 2,5 рази
в порівнянні з
довоєнним рівнем

Аргентина, Бразилія,
Мексика, Чилі,
Венесуела, Колумбія

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.

- Нестабільність, часті військові перевороти
- Зростання впливу США (програма “Союз заради прогресу»)
- Намагання СРСР “експортувати” революцію”, шляхом фінансування КП, партизанських загонів
- Аргентина, Бразилія, Мексика, Чілі- країни з найбільш розвиненою обробною промисловістю
- Колумбія, Венесуела, Перу - розвинута гірнича промисловість
- Решта країн - переважно аграрні.

ПРОМИСЛОВО РОЗВИНЕНІ КРАЇНИ

Бразилія

Аргентина

Мексика

ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В РЕГІОНІ

Вересень, 1947р. 20 країн Америки підписали в Ріо - де - Женеїро Міжамериканський договір про взаємодопомогу

1948 р. на ІХ Міжамериканській конференції у Боготі створено Організацію американських держав (ОАД) , яка мала антикомуністичну спрямованість

1959 р. створено Міжамериканський банк розвитку

1980р.
ЛАВТ
реоргані
зовано в
ЛАІ

У 1960р. Аргентина, Бразилія, Уругвай, Чилі, Парагвай, Перу утворили Латиноамериканську асоціацію вільної торгівлі

1975р. - виникає
Латиноамериканська
економічна система
(ЛАЕС)

Субрегіональні об'єднання

Центральноамериканський
спільний ринок (ЦАСР)

Венесуела, Еквадор,
Колумбія, Перу, Болівія
(Андська група)

Карибська асоціація
вільної торгівлі
(КАВТ)

Аргентина, Бразилія,
Парагвай, Уругвай
(Спільний ринок країн
півдня Латинської
Америци (МЕРКОСУР))

ВИСНОВКИ

- У другій половині ХХ ст. країни Латинської Америки значно просунулися по шляху перетворення з аграрно-сировинного додатку світового ринку у регіон з розвинутою інфраструктурою і промисловістю. Найбільші країни регіону - Бразилія, Аргентина, Мексика опинилися на порозі перших десяти країн світу по об`єму промислового виробництва. Суттєві зміни відбулися і в політичному житті, відійшли у минуле традиційні авторитарні диктатури. Утверджуються традиції парламентаризму і демократії. Нова влада будує свою політику на основі пошуку компромісу, згоди, примирення різних політичних сил. Значно змінилася роль країн Латинського Америки і на міжнародній арені, їх зовнішньополітичний курс вийшов з тіні політики США. Тим не менш зберігається і достатня кількість серйозних проблем, що впливають на розвиток країн регіону: заборгованість, низький рівень життя значної частини населення, соціальний контраст, продовжується повстанський рух, корупція, наркобізнес, тероризм тощо.

- ⦿ Значно змінилася роль країн Латинської Америки і на міжнародній арені, їх зовнішньополітичний курс вийшов з тіні політики США.
- ⦿ Однак, зберігається і достатня кількість серйозних проблем, що впливають на розвиток країн регіону:
 - ✓ заборгованість;
 - ✓ низький рівень життя значної частини населення;
 - ✓ соціальний контраст;
 - ✓ продовжується повстанський рух;
 - ✓ корупція;
 - ✓ наркобізнес;
 - ✓ тероризм.